

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrť leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 105.

Maribor, dne 6. septembra 1911.

Letnik III.

Radi praznika izide prihodnja šte-
vilka v soboto 9. t. m.

V Petrovče!

Prihodnja nedelja je dan naše slovenske mladine, je dan vse naše izobraževalne organizacije. V prijaznih Petrovčah v ponositi Savinjski dolini se zbere naša zavedna in navdušena mladina — naši krepki Orli in zastopniki naših društev. Slavnosten in pomemben dan bo. Postavil bo zopet nov mejnik v našem probujevalnem in vzgojevalnem delu. Skoro bi lahko rekli, da bo začrtal novo perijodo v kulturnem življenju naše ožje domovine.

Lepa in ponosna je naša nepolitična izobraževalna organizacija. Čez 130 društev šteje pod svojim okriljem samo na Spodnjem Štajerskem. Toda vedno se še ustanavljajo nova in dokler ne bo imela vsaka fara svojega, ne bomo mirovali. Armada članov, ki stoji za temi društvi, broji na tisoče. Lahko trdimo, da je zavednost in izobraženost, ki si ju je že pridobilo naše ljudstvo, sad neumornega dela po naših društvih.

In kako mora srce igrati človeku veselja, če vidi trdno sklenjene vrste naših mladeničev, ki so združeni v naših Mladenjskih zvezah. Zginila je nekdanja brezbriznost in zdraviti so se začele rak-rane: popivanje in vasovanje. Na mesto teh slabosti pa vidimo, da je naša mladina vedno bolj zavedna, da stoji neustrašeno za svoja načela, da se briga za vse in hoče imeti vpogled v vse panoge javnega življenja.

In Benjamin naše organizacije, naš Orel? Koder nastopa, povsod vzbuja navdušenje in samozavest. Še v fantih, ki so dozdaj v svoji mladosti stali ob strani, se prične buditi življenje, krepiti se začne volja po delu in korajža ter zavest mladih moči se poraja. Če prav je naš Orel še mlad, kaže vendar že lahko na lepe vspehe in zlasti za bolj obljubene kraje, mesta in trge, bo postal velepomemben: najvspešnejša in najprimernejša probujevalna in vzgojevalna organizacija.

Na občnem zboru Zveze slovenskih mladeničev bomo napravili najprvo bilanco o dosedanjem delu. Poročilo bo gotovo skromno in ne bo niti z daleka za-

dostno označila silnega dela naših Mladenjskih zvez. Kdor pozna razmere prej in sedaj, ta samo ve, kaj se je vse doseglo, koliko se je spremenilo na boljše. Potem bomo pa začrtali bodočo pot, delo za prihodnost. Ker je na dnevnem redu ustanovitev Podzveze Orlov za Štajersko je s tem jasno povedano, da bo naše bodoče delo v prvi vrsti posvečeno Orlu. V znamenju orla, tega nevstrašenega in ponosnega kralja ptic, se bo vršilo naše delo v bližnjem času. Orel, simbol moči in poguma, samozvesti in korajže, naj bo v bodoče tudi simbol naših vrljih mladeničev.

Zato pa vsi, kdor le količkaj more in se čuti za poštenega slovenskega fanta, v nedeljo v Petrovče. Tam se hočemo navdušiti za nove trude in nove boje.

Prihitite pa tudi vsi drugi, moške in žene, ter vrla dekleta, da določimo pota našemu izobraževalnemu delu, da se ob naših fantih nasrkamo novega ognja. Dobrodošli ste vsi in pozdravljeni že v naprej! Pozdravljeni pa zlasti gostje iz Kranjskega. S svojim poletom na zeleni Štajer zopet kažete, da smo že podrli zastarele zgodovinske meje, ter se čutimo eno. Pozdravljeni vsi na taboru slovenskega katoliškega ljudstva v Petrovčah!

Slovenski otroci v slovenske šole!

Počitnice se bližajo svojemu koncu, šolska mladina gleda z različnimi čustvi v najbližjo prihodnost — v novo šolsko leto. In stariši?! Koliko lahko zagrešijo v enem trenutku, baš zdaj, ko se bliža čas vpisovanja šolske mladine! Mislimo, da nam ne bode treba na dolgo in široko razkladati dolžnosti slovenskih starišev. Naslov članka pove vse! Ako slovenska mati, slovenski oče premisli, kolike važnosti je mladostna vzgoja otrokova, potem bosta gotovo z nami enih misli: Slovenski otroci v slovenske šole!

Uprav sedaj se bo začel, ali se je deloma že začel satanski lov na najdražji zaklad našega naroda, na našo nadepolno dečo. Nemci, naši najhujši sovražniki, pač dobro vedo, kje da je treba začeti, ker kdor ima mladino, njegova je bodočnost. Zato bo boj nasilen, sredstva kar najbolj mamljiva, ali vse to ne sme nagniti slovenskih stari-

šev, da bi dali svoje najdražje v roke smrtnemu sovražniku našega materinega jezika in naše vere.

Abotno je govorjenje, češ, če bo hotel priden ostati, saj je v nemški šoli tudi lahko. Dolgoletne izkušnje so pokazale ravno nasprotno: v vaseh, kjer se je vgnezdil nemški Schulverein, je deca skoziškoskvo pokvarjena, le redke so izjeme, da bi kljub mladostne nemške vzgoje otroci spoštovali svojo materino besedo. Nemški učitelji na takih šolah, večinoma seveda odpadniki, skušajo zatreti v otroku vsako kal rodno in domoljubja, ki mu ga je vcepila slovenska mati, in tako postane iz rojenega slovenskega deteta — janičar, poturica, o katerem pravi naš stari pregovor, da je hujši od Turka.

Slovenski stariši! Kakor delajo naši narodni nasprotniki za „svoj“ naraščaj, tako in še bolj odločno zavrnite vsakega, ki bi se vam približal in vam hotel ugrabiti vaš najdražji zaklad. Ravno v mladini je bodočnost slovenskega naroda, drugega kapitala nimamo, ker smo revni.

Kdor je pošten Slovenec, ki spoštuje in ljubi jezik in vero svojih starišev, ta bo dal svojega otroka v slovensko šolo.

Pa tudi ljubezen do dece same zahteva, da gredo slovenski otroci v slovenske šole. Če pride slovenski otrok v nemško šolo, potem je to zanj vir največjih težav in najhujših muk. Razni nauki se mu ubijajo v glavo v jeziku, katerega ne ume. Da ne more pri takih razmerah napredovati, je umevno. Le od premnogih strani smo že slišali, kako so nemške šole za slovensko dečo, kar se izobrazbe tiče, brez haka. Ne da bi si bil priboril kakih značosti, ne da bi znal zadostno nemški in brez znanja svoje materinščine zapusti šolo in je celo življenje nesrečen, ker mu povsod manjka. Edino, kar si je prisvojil, je navadno zaničevanje svojega slovenskega naroda in verska brezbriznost. Če prav je vse to dobro znano, se vendar še najdejo zaslepljeni, ki imajo tako malo ljubezni do svojih otrok, da jih pahnejo v časno in večkrat tudi večno nesrečo, da jih vsužnijo pri nemški šoli. Zato je sveta dolžnost vseh poštenih slovenskih starišev, da dajo svoje otroke v slovenske šole.

Vse naše narodne delavce pa pozivamo, da gredo neumorno na delo. Pojdite od osebe do osebe, pojasnite in navdušujte, da bodo res slovenski otroci v slovenskih šolah!

PODLISTEK.

Nove knjige.

Ivan Grafenauer: **Zgodovina novejšega slovenskega slovstva**. II. Doba narodnega prebujenja. (1848—1868.) Založila Katoliška Bukvarna. Ljubljana, 1911. Natisnila Katoliška Tiskarna, Oktav. VIII in 475 str. Broš. 6 K, vez. 7.20 K.

Pisatelj novejših slovenske slovstvene zgodovine je hotel podati sprva delo v dveh zvezkih, od katerih je prvi že izšel in služi kot oster pripomoček pri pouku slovenskega slovstva ter nudi tudi samouku vse, kar je potrebno. Ker pa ta obseg ne bi zadostoval, je pisatelj razdelil slovstvo od leta 1848 do danes v tri zvezke, ker bi bil moral drugače opustiti natančno analizo slovstvenih del — glavno stvar pri dobri literarni zgodovini. Vse delo bo obsegalo štiri zvezke, vsakega po kakih 30 tiskanih pol (prvi vendar ne obsega 30 pol!). Zadnji bo prinesel tudi alfabetična kazala.

Za viro je porabil pisatelj poleg dosedanje znanstvene literature o tem predmetu v prvi vrsti slovstvo samo, pred vsem tudi istodobno časopisje in korespondenco, kolikor je do danes raziskovalcu dostopno (str. VII).

Ker je slovstvo takorekoč otrok svojega časa, ker se v slovstvu zrcali vse javno življenje in naziranje posameznih dob, je popolnoma upravičeno, da je pisatelj postavil na prvo mesto politični in kulturni pregled te dobe, ki je skrbno in dobro spisan. A uporabljeni so tudi tukaj nekateri novi viri.

Prav je, da je pisatelj najprej podal pregled slovstvenih razmer, da vemo, v kakih okoliščinah se gibljemo, kaj je pospeševalo in kaj zaviralo razvitost slovstva. Ker je imelo slovstvo takrat namen, da uči jezik in da navdušuje za narodno idejo, je moralo sčasoma vendar priti do pravega umevanja umetnosti.

V starejši generaciji in v „noviškem krogu“ je vladal ta prozaijski nazor o poeziji, mladina pa, doraščujoča v nemirnih dneh 1848. leta, je mislila drugače. Plevel je odpadel, težko zrno je ostalo. Nekdaj tako sloveči Vesel-Koseski je dandanes samo še slovstveno-zgodovinska osebnost, tuptam se še najljaja kak star rodoljub, ki z vznešeno besedo deklamira njegove bobneče, kruljave verzze.

V odstavku „Časopisje in književna društva“ obravnava pisatelj vse liste, ki pridejo v naši literarni zgodovini tega časa v poštev. Dosti novega izveemo iz tega dela.

Jako zanimiv je oddelek: Literarni boji: Boj za kritiko: Začetki kritike. Trdinov „Pretres“ in Novice, Levstikov boj za kritiko, Stritar in Koseskega „Mazeppa“, Boj zoper priderijo (81—146).

Ne majhno zaslugo za ta odstavek ima ravno naš „Časopis za zgodovino in narodopisje“, ki je objavil pred leti Žigonov donesek o razmerju med Janežičem in Levstikom ter postavil Bleiweisa v pravo luč, izpopolnil je to deloma Bleiweisov Zbornik ter pisatelj sam.

Tudi dandanes se čuje klic po kritiki — naši kritiki se lahko mnogo nauče iz tega boja za kritiko.

Za tem splošnim delom sledijo ocene posameznih pisateljev, ki so razdeljeni prav dobro: starejši pisateljski rod, začetniki novega časa, mejnik v slovstvu je Frančišek Levstik, kateremu je posvečenih 96 strani, za njim prihaja Simon Jenko in mlajši rod. Kot dodatek je pridejan kratek pregled znanstvene proze, ki razen Levstika in Erjavca po večini nima vnanje dovršenosti in vsled tega nima vrednosti kot umetnina. „Oče slovenskega naroda“ Bleiweis se pa nam kaže v slabi luči — dobili se bodo seveda zagovorniki, ki ga bodo branili — a kot slovstvenika ga po dosedanjih virih vesten zgodovinar ne more drugače naslikati.

Če primerjamo naše dosedanje slovstvene zgodovine, začenši od Čopa do Glaserja, moramo reči,

da pomeni Grafenauerjeva knjiga velik napredek. Vse dosedanje — razen Murkovega pregleda — so uporabljale po večini le biblo- in biografsko metodo, so knjige in veliko je razprav o posameznih dobah, ali pisateljih, ki so že davno prekoračili to ozko stališče, a celotne, tako dovršene slovstvene zgodovine o kaki dobi še dosedaj nismo imeli. To stran je tudi dobro naglasil „Dom in Svetov“ kritik dr. Debevc.

In še nekaj nam ugaja! Pisatelj zasleduje golo resnico, naj si bo ta potem komu po volji ali ne. In da je založila to knjigo Katoliška Bukvarna — to pomeni, da smo prekoračili ozke meje nekdanje ljubljanske kritike. In tudi to je napredek.

S slastjo uživamo to lepo knjigo, a nekaj moti pravi užitek. Radi bi sledili pisatelju, ko analizira posamezna dela. A kje jih dobiti? Imajo jih pač večje, starejše knjižnice, niso pa pristopni ti pisatelji nam. In vendar je med temi deli toliko zrna! Zato bi bilo umešno, da se izdajo vsaj izbrana dela posameznih pesnikov. Koliko lepega ima na primer naš Prešernov učenec Svetličič. Le tedaj bo knjiga tudi prešla v meso in kri, če bomo imeli na razpolago i dela. Zato pa naj naši založniki in slovstveni zgodovinarji ter estetiki tudi temu nedostatku odpomorejo! Naša Šolska Matica sicer že dolgo obljubuje nekaj podobnega — izvedla pa do sedaj še ni nič. Njiva je razorana, sejte dobro zrno, sejalki!

J. D.

Vez ljubezni.

(Dalje.)

Položil je svojo velo roko na njeno okroglo ramico.

„Če bi Ti bilo na izbiri dano, s kom moraš iti, z očetom ali materjo, s katerim bi si Ti izvolila iti?“

„Jaz?“ Ni se mogla temu dovolj načuditi. „Zakaj bi morala izbirati?“

„To bi bilo pač mogoče, na primer, če bi Tvoja mati ne hotela več biti pri očetu.“

Brezimniku v „Slov. Narodu“.

Dr. Verstovšek je pisal, da boče „Slov. Narod“ zliil svojo gnojnico na njega, ker si je upal bičati javno izdajalsko početje brezimnikov v zadevi kulturnega sveta in delitve deželne šolskega sveta. Tako je tudi prišlo. Če stopiš psu na rep, zacvili. Brezimnik pa ni samo zacvilil, temveč pustil je stvarno polemiko in se podal na pot, ki je značilna za te ljudi, „zajel je torej zopet v svojem blati.“ Stvarne polemike ni mogoče z dopisunom, ker je ta le nalašč iskal stavke iz dr. Verstovškovega spisa, da bi ga sramotil osebno. Na primer omenimo le očitane, da dr. Verstovšek ne ve, da ne spadajo obrtno-nadaljevalne šole pod deželni šolski svet. Kdaj pa je dr. Verstovšek trdil, da so te šole pod nadzorstvom dež. šolskega sveta? Navedel jih je le kot pojav, ki govori za začetek delitve Spodnjega Stajerja od ostale dežele. Da dr. Verstovšek dobro pozna ustroj teh šol, lahko brezimniku najbolj spriča ravnatelj Šubic v Ljubljani, s katerim je glede tega vprašanja dal časa v vednem stiku.

Posebno misli brezimnik tudi doseči svoj namen, da napada dr. Verstovška, češ, da ni podal natančnega načrta glede osamosvojitve. Logiko pozna brezimnik; na eni strani udriha po „Straži“, da se izrazi dr. Verstovšek javno za okrepitev podružnic, češ, da se nemškutarji opozorijo na to, na drugi strani pa zopet napada, zakaj dr. Verstovšek nasprotnikom kar javno ne razodene načrta v teh dveh vprašanjih; brezimnik je pa dal sam s svojimi dopisi građivo — nemškim listom, ki so pograbili kakor hijene protestne misli „Slovenskega Naroda“, češ, da se liberalci Spodnjega Stajerja ne strinjajo z zahtevo poslancev glede kulturnega sveta in delitve deželne šolskega sveta. Dr. Verstovšek je prevzel nalogo, bičati le to izdajalsko početje „Slovenskega Naroda“, ne pa da bi mogoče še več razkrival nemškutarjem. Po taki nemni želji trapastega brezimnika, zamore delati le kak dopisun „Slovenskega Naroda.“ Mi smo pozvali dr. Verstovška, da naj odgovarja sam na napade v „Slov. Narodu.“ Toda on je nam odgovoril, da tega ne stori, dokler ne ve, s kom ima polemiko. Če se podpiše on in jamči za svoj dopis s podpisom, se pa lahko brezimnik tudi razodene, če hoče stvarno razpravljati ta za Spodnji Stajer tako važna vprašanja. Toda dr. Verstovšek kaj takega od brezimnika ne zamore pričakovati, kar je ta dovolj dokazal v osebnih napadih, zato je nam kratko povedal: „Napišite brezimniku citat: „Ko htel bi se z blatom boriti...“

Politični pregled.

Poslednje draginje.

Sledeč katastrofalnemu vzgledu angleške velestavke in vzgledu Francije, v katere osrčju so izbruhnile zadnji čas velike draginjske demonstracije, hočejo tudi avstrijski socialni demokrati uprizoriti nekaj sličnega.

To je bilo zanj presmešno in na glas se je zasmejala.

„Mislim, da si prismuknjen!“ Smejale se mu je. „Mama ne bi hotela ostati pri ateju! Kako neki prideš na to?“

Odgovora ji je ostal dolžan. Ni ga razumela in ne mogla bi ga razumeti. Prijatelja ne moreta na noben način postati.

„Zdravstvuj!“ je rekel kratko in se obrnil. „Ostani še tukaj, hotela sem Te nekaj važnega vprašati!“

„Ne, ne, moram iti.“

Ne da bi se ozrl, je hitel po vrtu v hišo.

Ko je Rajmund prišel v svojo spalno sobo, vrgel se je na stol in obrisal si mrzli pot s čela.

Za njega je bilo pač boljše, če ostane sam. Komaj enajst let star, je že nosil težko bol na srcu, ki ga je vsak dan bolj mučila.

„Kako dobro ima vendar Edita! Če bi to kdaj bilo z menoj!“

Mačomarno si je podprl glavo z ročico.

„Če bi le vedel, kaj se zopet sedaj pripravlja, če bo zopet tako, kakor zadnjič, ko sem stanoval z mamo v Bolstee in nisem videl ata pol leta. Tdaj ni sta hotela skupaj živeti. Sedaj menda zopet poskušata — pa ne bo šlo! — Saj ne moreta eden drugega videti!“

Lahen hrešč vrat in šumenje obleke sta ga prestrašila. Njegova mati, postavna gospa, je vstopila.

Ona, kakor tudi njen mož, sta bila kakor dve zvezdi na polju gledališke umetnosti. Spadala sta skupaj, doma pa je bilo ravno nasprotno.

„Zakaj sediš zopet v sobi, Rajmund?“ je bilo materino strogo vprašanje. „Si pil mleko?“

Ne, saj je pozabil na mleko.

„Tak si ti. Kako hočeš ozdraveti, ker si vedno tako raztresen in pozabljiv! In kako prepačen si danes! Kdo bo kriv? Jaz, seveda! Zopet bom morala poslušati, da premalo nate pazim.“

„O ne, mama, tega nihče ne pravi!“

Zadnji čas se vrši na Dunaju zborovanje za zborovanjem, kjer se z velikim krikom preti z najrazličnejšimi sredstvi, da se doseže odprava neznosne draginje. Pretečeno nedeljo dne 3. t. m. so dunajski socialni demokrati v devetih velikih shodih sklenili resolucijo, v kateri se pozivlja predsedništvo državnega zbora, da takoj skliče državni zbor, ki se naj začne takoj baviti z mesnim vprašanjem. Nemški sociji celo zahtevajo v pismu, ki so ga poslali dr. Sylvestru, da naj skliče parlament tekem par dni. Isto zahtevajo tudi ostali sodrugi. V ponedeljek dne 4. t. m. so zopet sklicali protestne shode, katerih se je udeležila ogromna množica ljudstva. Voditelji so izjavili, da v slučaju neugoditve njihovih zahtev insecinirajo cestne izgrede. V posameznih okrajih so se vršili demonstracijski pohodi, ki pa niso izzvali nobene praske. Resolucije ponedeljskih shodov se glasijo vse v enakem smislu, namreč da se mora „nadaljevati boj zoper agrarno-goljufno politiko“ vlade in meščanskrvečine v parlamentu.

Tudi železničarji zahtevajo povišanje plač. V resolucijah sicer še ne prete z generalno stavko, pač pa pod vtisom poročil iz Anglije in Francije pridno agitirajo za velestavko in to tem bolj, ker jim delodajalna družba odreče vsako najmanjšo zahtevo.

Položaj je napet.

Iz Bruselja poročajo:

Zadnje dni so izbruhnili v Charleroiu veliki nemiri, kot posledica neznosne draginje. Več tisoč delavskih žen je napadlo trg in uničilo vse blago, ki je bilo na prodaj. Kljub najstrožjim odredbam policije se ni posrečilo umiriti razkačene množice. Se le župan je odredil, da naj isto razkrope potom vodnih brizgalen. Pozno v noč je zahtevala množica, da naj aretirance izpuste. Nad 5000 žensk iz 15 občin je priredilo demonstracijske pohode. Pred hišo svojega poslanca so zahtevale, da naj pri vladi intervenira za izdatno znižanje tržnih cen.

Živinski prekupeci v Moasu, 600 po številu stavkajo istotako; ženske so jih napadle s kamenjem. Te belgijske draginjske amačanke so uprizorile še več demonstracij.

Slična poročila prihajajo tudi od drugod; morja bomo celo v kratkem slišali o sličnih, če ne hujših draginjskih izgrelih v Avstriji.

Avstrija.

Ministrski predsednik baron Gautsch se je dne 3. t. m. podal k ogrskemu ministrskemu predsedniku grofu Khuen-Hedervaryju v Budimpešto. Ob enem je posepil ministra za deželno brambo Hazayja in justičnega ministra grofa Szekelyja. Drugih vladnih organov ni našel doma.

Srbija.

Dne 3. t. m. se je vršila v Petrovem dvorcu poroka srbske princesinje Helene z ruskim velikim knezom Ivanom Konstantinovičem. Poroče se je udeležil car Nikolaj, prestolonaslednik in njegove hčerke, kralj Peter in prestolonaslednik, grška kraljica ter grški prestolonaslednik Nikolaj s soprogo, črnogorski prestolonaslednik Peter ter knez Conaught. Po-

„Ne? In vendar mi to pove vsak dan tvoj oče. Pa ti seveda nimaš nobene slasti, — ti ne tekne, — kaj?“

Maliček je odkimal in žalostno pogledal svojo mater.

„Pojdi, Rajmund, pojdi, saj me ni treba tako žalostno gledati; saj nisem tako slabo mislila.“

Da bi pogovor na druge stvari napeljala, je vprašala:

„Ali je pismonoša kaj prinesel?“

„Le eno pismo iz Bolstee“, je tiho odgovoril.

„Od gledališkega ravnatelja?“ je vprašala vznemirjeno. „To moram takoj brati.“

„V salonu je pismo na pisalni mizi.“

Koketno se je obrnila in hotela takoj sobo zapustiti; toda deček se je oprime trdno za krilo.

„Hočeš zopet tako dolgo izostati?“ jo vpraša boječe.

„Ne vem, mogoče celo zimo; odvisno je od ravnatelja.“

„Me boš vzela seboj? In papa?“

„Otrok, saj veš, kje je sklenil pogodbo z gledališčem, da mora tam čez zimo ostati.“

„In Ti ne? Prosim, ljuba mati, ostanimo skupaj, saj veš —“

„Toda, moj ljubi otrok, ne brigaj se za stvari, ki jih ne razumeš.“

Nekako potrta je hitro zapustila sobo. Misel na svojega edince ji je često obujala neprijetne občutke. Želela si je zdravega, močnega in živahnega dečka. Ta deček, ki se od svoje bolezni v najnežnejši mladosti ni mogel popolnoma okrepiti, ji je bil bridka prevara. V malem, bolnem telescu je bivala zgodaj dozorela, občutljiva duša, ki lahko postane nekoč staršem prav neprijetna.

Prebrala je pismo in se zopet vrnila k dečku. Rajmund je ni nič vprašal, pač pa se ji je zdelo, da ji deček s svojimi očmi novico na obrazu bere. Rekla pa ni nič drugega, kakor da naj se napravi, da bo šel z njo v kopališče.

(Dalje prih.)

leg teh se je udeležilo velikanskih svečanosti tudi mnogo gostov, visokih dostojanstvenikov iz spremstva navzočih tujih vladarjev, oziroma njih zastopnikov.

Povodom poroke princesinje Helene so se po vsej deželi vršile slovesne službe božje.

Francosko.

Razmere na Francoskem, v tem eldoradu sodbodomiseltva in socialne demokracije, so zadnji čas zelo napete. Vsled neznosne draginje, ki vlada v kljub osrečujoči demokratični in proustidarski vladi, je položaj v posameznih francoskih pokrajinah zelo obupen. Kakor so zadnji čas poročali listi, so tudi gospodinje stopile v štrajkovsko gibanje. Ustavile so vse nakupovanje, zlasti meso ima bore malo odjemalk; pri tem svojem koraku pa vstrajajo trdovratno. Po nekaterih krajih je radi nemirov že mobilizirano vojaštvo. Več trgovskih izložb so demonstranti docela razbili. Občinske uprave so uvedle za čas krize uradne prodajalnice.

V St. Quentinu je delavstvo ponovno napadlo varnostno vojaštvo, od katerega je ranjenih več mož. Glasom najrazličnejših poročil je prišlo in še pride do jako ostrih spopadov med vojaštvom in med demonstranti. Zadnji čas so poskušali štrajkujoči razdreti plinsko napeljavo, da bi bilo mesto brez luči. Demonstrantje so se ponekod že dobro zabarikadirali, tako, da so bili celo kirasirji odbiti: demonstrantje se poleg metanja kamenja poslužujejo tudi strelom. Nekaj barikad je vojaštvo z velikim trdom vzelo, vendar pa so demonstrantje bežali v bližnje hiše in iz oken s kamenjem in premogom bombardirali pehajoče se čete.

Zlasti v St. Quentinu je ljudstvo razburjeno. Vojaštvo napada hiše, koder so demonstrantje zabarikadirani. Vneli so se pravcati poulični boji, v katerih je že več ranjenih. Prizadevanje vojaštva, omejiti ali brzdati neizprosno maso, je bilo dosedaj popolnoma brezuspešno. Pri mnogoštevilni aretaciji demonstrantov je baje tudi neki Nemec, ki je ščuval množico, da naj obmetava čete s kamenjem in izziva častnike. Nemci so menda povsod, ne samo v Avstriji — zli duhovi!

Maroko.

Glasom poročil iz Berolina so se pogajanja med Cambonom in Kiderlen-Wächterjem glede Maroka zopet začela.

„Echo de Paris“ piše v eni zadnjih števil med drugimi tudi sledeče: „Vsa igra Nemčije obstoji v tem, da nas vodi za nos še naprej. Bliža se 20. september, ko bo odpuščeno vojaštvo; francoska vlada bi ravnala nečastno, ako bi sedla na take limanice. Francija se nahaja v kar najboljšem položaju, ker jo z vso energijo podpirata Rusija in Anglija. Koncentracija vse naše mornarice v Srelokzemskem morju je jasen dokaz, da nam je dala Anglija zagotovilo, ki nam dovoljuje, pograbit ofenzivo. Direktno moramo iti za svojim ciljem, nikdar pa se ne smemo več spuščati v labirint berolinskih pogajanj.“

Belgija.

Kakor so listi poročali pred par dnevi, je vest, da Belgija mobilizira svoje vojaštvo, vzbudila veliko začudenje. Kakor se zatrjuje sedaj, je Belgija storila to vsled poziva francoske vlade, ki je kakor garancijska velesila za belgijsko nevtraliteto opozorila Belgijo, da bi utegnila pretiti francoski severovzhodni meji nevarnost (iz Nemčije). Belgijski kralj Albert je nato takoj dal odpustiti vojaštvo na mejo.

V vojaških krogih so mnenja, da bo Belgija takoj, ko se popolnoma pretrga pogajanja med Francijo in Nemčijo, mobilizirala vse svoje vojaštvo, ker je v tem slučaju misliti na to, da bi nemška vojska udrla v Belgijo, kjer se v štirih dneh lahko polasti vseh železnic in po njih v najkrajšem času lahko zasede francosko mejo. Zato je v Belgiji vse pripravljeno na mobilizacijo.

Raznoterosti.

Režiserski tečaj. Ljudski oder v Ljubljani priredi na novem ljubljanskem odru v Ljudskem domu v dneh 14., 15. in 16. septembra 1911 tridnevni kurz za počežne režiserje, voditelje iger in najboljše igralce in igralke naših društev. V tem kurzu se bo počelo učencem vse, kar je treba, da igra uspe, bodisi glede študiranja igre, ali režije, zidave odra, kostumov, porabe kulis, lišpanja itd. Vse kar se bo teoretično razpravljalo, se bode tudi praktično pokazalo. Tečaj se vrši pod vodstvom strokovnjakov in je brezplačen. Vsak udeleženec mora imeti po en iztis dr. Krekove igre „Tri sestre“ in mora, še predno pride v Ljubljano, znati eno ulogo, naj bo že katera koli te igre. Pristop ima vsak član in vsaka članica vseh naših društev, ki so včlanjena v S. K. S. Z. Od posameznih društev se lahko oglasi do pet igralcev. Ker je število udeležencev omejeno, se bo oziralo to pot na tiste, ki se bodo preje prijavili in sicer v tistem redu, v katerem se bodo priglasili. Prijave je pošiljati edino-le na naslov Ljudski oder v Ljubljani. Pri priglasitvi naj se vpiše krstno in rodbinsko ime, rojstno leto, kraj rojstva in eventuelno šolsko izobrazbo. Udeležencem se bo poskrbelo v Ljubljani za ceno stanovanje in dobro ceneno hrano. — Dr. Janez

Mladenci, dne 10. septembra vsi v Petrovče!

Evgen Krek, t. č. predsednik S. K. S. Z. — Luka Smolnikar, t. č. predsednik Ljudskega odra v Ljubljani.

Ljudski oder v Ljubljani priredi v letošnji sezoni, ki se otvori dne 8. septembra, 20 predstav. Cene sedežev so se določile po 3 K, 2 K, 1,50 K, in velika pretežna večina sedežev po 1 K. Stojišča 40 vin, dijaška stojišča 30 vin. Izda se tudi abonement za 10 predstav, torej dva bloka za celo sezono. En blok za 10 predstav stane 25 K, 18 K in 13 K. Za enokronske sedeže se izda abonement samo za vseh 20 predstav in stane za celo sezono 17 K. Posebno na ta zadnji abonement opozarjamo naša društva, ki bi pošiljala lahko redno svoje člane v svrhu učenja in študiranja za malo ceno dvajsetkrat k predstavam Ljudskega odra. Ako bi tistega, ki je kupil blok, ne bilo k predstavi, lahko za vsak slučaj odda za dotični večer vstopnico kakemu znanu. Z abonementom si lahko zagotovi vsak dober in lep prostor za celo sezono in prihrani par kron. Oglase za abonement je pošiljati po dopisnici na naslov Ljudski oder, Ljubljana.

Za „Slov. Stražo“ je daroval Krepek Makso 510 znamk. — Slovenci, vsaki, tudi najmanjši dar je dobrodošel našim obmejnim bratom!

Molčijo. Prej tako gostobesni liberalci so postali hipoma molčeči. Naša utemeljena očitanja o liberalnem izdajstvu naših temeljnih narodnih zahtev so jim zaprla sapo. Qui tacet, consentire videtur pravi znani latinski pregovor in liberalci se obsojajo že sami sebe. Ker smo pa prvotno postavili trditev, da mislimo, da poštenjeji elementi v liberalnem taboru vendar ne odobrujejo početja ljudi okrog „Slov. Naroda“, zato pozivamo še enkrat, naj vsaj ti, ki sveto zaklinjajo, da jim je narodnost vse, precizirajo svoje stališče. Če se to ne zgodi, velja za vso stranko: Kdor liberalci — ta narodni izdajalec.

Cistokrvni. Nemška glasila trobijo že celo večnost v svet, da bode letos zborovala v Celju glavna skupščina Südmärke. Glasom te kričeče reklame se bode sešla vsa „Burschenschaft“, stara in mlada, kakor pravi „Marburgerca.“ Najznačilnejše pri vsem tem pa je, da so v pripravljanih odboru za sestanek nemških buršakov sami „pristni“ Nemci, kakor kažejo njih imena. Evo jih: dr. Jesenko (!!), dr. Golitsch (!!), dr. Skoberne (!!), iur. Koroschetz (!!), cand. iur. Riha. Zares čudna družba, čije očetje so najbrže doma tam nekje na severu, v tevtoburških gozdovih!

Hmelj. Poročilo zateškega hmeljskega trga od dne 1. septembra: Od našega zadnjega poročila od dne 29. avgusta so se cene hmelja dvignile za 30 do 40 K. V vsakdanjem prometu je bilo do 300 bal. Dne 1. t. m. pa je zrastle promet do 600 bal, kar je z ozirom na letošnji hmeljski pridelek izredno visoko število. Prišli so ino- in izozemski trgovci. Cena srednjemu hmelju je bila 430—440 K, za dobri hmelj se je plačalo 460—475 K za 50 kg prima kakovosti. Promet je proti koncu znatno oslabil. — O tujih hmeljskih vrstah ni veliko govora, ker se iste vsled izredno visoke cene domačega hmelja v zelo majhni množini spravljajo na zateški hmeljski trg, vsled česar notira tuji hmelj malokolišne iste cene, kakor zateški. — Na deželi se je razvila živahna kupčija, prodane ga je že na polovico letošnjega pridelka. Del producentov še čaka na morebitno zvišanje cen. Splošno se je dajalo tekoče dni od 430—460 za 50 kg. Partija najboljšega hmelja je dosegla celo višino 470 K. Poleg izo- in inozemskih kupcev so nastopale tudi pivovarne. — Vreme je zelo soparno, huda vročina traja naprej; zadnje dni je padlo nekaj dežja, vendar v zelo majhni meri. — Norimberk. (Brzobjavno poročilo.) Potom železnice je dospelo na trg 400 bal, povpraševanje je zelo zaspano, razpoloženje je mirnejše.

Na delu.

Dekliški shod pri Sv. Petru pri Radgoni.

V nedeljo dne 3. t. m. se je vršil pri nas velik dekliški shod. Koliko važnosti je bil ta shod, je jasno vsakemu, ki ve, da smo tu na meji naše slovenske zemlje, kjer je boj s sovražniki našega naroda tem ljutejši. Da je organizacija naše mladine ravno tukaj najnujnejša, ne bo dvomil noben zaveden Slovenec. Kakor smo zato z upravičenim strahom opazovali pripravljanje k temu shodu, tako nas je tem bolj razveselil njegov nepričakovano srečen izid. Udeležilo se ga je okoli 500 članic Dekliške zveze, deloma iz domačega kraja, deloma iz daljnih sosednjih župnij. Posebno nas je razveselil prihod prekmurskih deklet, ki so se še komaj lani bile združile pod zastavo naše Dekliške zveze, da se tem lažje obranijo od vseh strani jih pritiskajočih sovražnikov: Nemcev in Mažarov.

Ob 10. uri je pričela skupna služba božja. Pri slavnostni pridigi je govoril obče znani organizator štajerske mladine, prečastiti gospod dr. H o h n j e c, ter je, oziraje se na nedeljski evangelij, priporočal čistost srca, iz katere izvira mir vesti, in angeljsko službo napram bližnjemu. Slovesno sveto mašo je dal služil častiti gospod Franc Paulič.

Po končani službi božji je bil skupen odhod na vrt gospoda Osojnika.

Za predsednico shoda je bila enoglasno izvoljena za procvit tukajšnje Dekliške zveze zelo zaslužna Antonija Kovačič, ki se je v kratkem, a jedrnatem govoru zahvalila za to čast. V pozdrav je deklamirala predsednica tukajšnje Dekliške zveze, Nežika Osojnik, pesmico polno primernih in duhovitih misli, ki

jo je nalašč za to slavnost zložila pesniško nadarjena domačinka.

V sledečem slavnostnem govoru je povdarjal prečastiti gospod dr. H o h n j e c izobrazbo mladine, ki jo naj prešinja pravi krščanski duh, osvetlil program liberalcev slovenskih in drugih, in naslikal sadove liberalnega gibanja, kakor se kažejo na Francoskem in Portugalskem. Primerno našemu shodu je opozoril tudi na gospodinjstvo izobrazbo naših deklet.

Sledili so govori domačih članic Dekliške zveze Anice Gomilšak „Slovenskim dekletom“ in Pep. Strah „Rešite nam naše svetinje!“, ki je vključil svojemu imenu prav srčno nastopila in nas navduševala za tri svetinje: sveto vero, materin jezik in nedolžnost mladine.

Nato so sledili pozdravi zastopnic sosednjih župnij: Radgona (Prekmurje), Kapela, Sv. Jurij ob Šč., Svetinje, Sv. Križ, Ljutomer, Sv. Anton in Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. Negova, katerim je odgovarjala s primerno in občudovanja vredno spretnostjo predsednica tukajšnje Dekliške zveze, N. Osojnik.

Tako je končal shod v zadovoljnost vseh navzočih. Želimo le, da ostane Sv. Peter tudi za naprej skala, na kateri se razbijejo vsi sovražni navali in da navdahne apostolski duh našega patrona naša dekleta, da zanesajo danes pridobljene ideje tudi med svoje domače tovarišice.

Štajersko.

Sv. Magdalena v Mariboru. Meseca avgusta je bilo: 5 porok, 28 rojencev, 34 mrličev. Tri osebe so se vrnile v katoliško cerkev.

Dobrna. Akoravno gre toplaška doba proti kraju, še venčar novi gostje prihajajo, posebno Slovenci. Ker je vreme tako ugodno, bi bilo škoda to lepo priložnost zamuditi. Tuji pridejo in tuji (trg. Firm) nas zapustijo.

Celje. Vpisovanje v I. razred c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredov v Celju se bo vršilo dne 16. septembra 1911 od 8. do 10. ure predpoldne.

Slov. Bistrica. Tukajšnja čitalnica priredi v nedeljo dne 10. t. m. popoldne ob 4. uri v hotelu Avstrija večjo zabavo v korist ubožne dece okoliške — slovenske — ljudske šole. Lepaki za to slavnost so že razposlani. Spored je zelo obsežen. Koncertni del obsega nastop dečkov-goslarjev v 8 točkah, med katerimi igrajo deklice na citre v 5 točkah, vsi pod vodstvom znanega muzika gospoda Domicijana Serajnika star. V drugem delu se uprizori „Sneguljica“, pravljica v 5 slikah, poslovenjena po Ivanu Gorniku. Tudi v tem delu nastopijo izključno mali, tako da bo ta dan nudil za Slov. Bistrico res nekaj izrednega. — Vstopnina je z ozirom na obširni program zelo nizka: sedeži 1.20 K do 60 vin., stojišča 40 vin., tako da je vsakemu omogočeno zabavo posetiti in „mal položiti dar, mladini na altar.“ Seveda se preplačila zaradi dobrega namena hvaležno sprejemajo. — Naši mali se zelo trudijo, da bi mogli občinstvu nuditi mnogo zabave, pričakujejo pa tudi od vseh prijateljev šolske mladine, da bodo njihov trud poplačali z mnogobrojnim obiskom. Gostje iz južne strani dohajajo z brzovlakom ob 1/4. uri popoldne in odhajajo ob 12. uri ponoči iz Slov. Bistrice, gostje iz mariborske strani pa prihajajo z brzovlakom tudi ob 1/4. uri popoldne, odhajajo pa iz Slov. Bistrice ob 1/10. uri, ali pa z brzovlakom po polnoči. Na veselo svidenje.

Mozirje. Naša požarna bramba je, od kar je v liberalnih rokah, popolnoma pozabila, da je njena dolžnost, dne 18. avgusta, na cesarjev rojstni dan, udeležiti se svete maše. Gotovo pa ni pozabila beračiti pri Njih veličanstvu in pri vladi za prispevek in pobirati podpore za brizgalno in cevi, ki se navadno rabijo pri tukajšnjih stavbinskih podjetnikih za pumpanje vode in gašenje apna pri zidanju. Da pri tem cevi in brizgalna precej trpijo, je umevno. Kadar se nove naročujejo, so pa občina in davkoplačevalci prvi za podporo. Mi bi sicer nič ne rekli, ne radi dne 18. avgusta in ne radi gašenja apna pri zidarjih, ko bi blagajna ne imela sušice in če bi se pož. bramba ne bila v nedeljo dne 27. avgusta korporativno udeležila sokolske veselice. Če je bil za to čas, bi gotovo ne bili zgubili vsega časa dne 18. avgusta za pol urice. Tu se vidi, kako so liberalni gasilci udani cesarju. Zelo čudno je pa tudi, da so ti nekdanji Sokolom tako nasprotni gasilci, se ž njimi objemali in poljubovali; posebno pa se čujemo Pevecu. Če nazaj pogledamo v preteklost, kako je nekdanji kritiziral požarno brambo, pozneje Sokola, in zljaj v bratskem objemu obeh klical: Na zdar, na pomoč!, se nam to zdi precej neumevno. Ne pelji nas v skušnjavo! — Amen.

Velenje. Dne 17. t. m. se vrši v Velenju slavnostna manifestacija S. K. Z. s tem-le vsporedom: 1. Sprejem slovenskih gostov na kolodvoru ob 1/2. in ob 1/3. uri popoldne in pozdrav. 2. Skupen odhod od kolodvora v trg Velenje. 3. Slavnostno zborovanje na trgu; govori državni in deželni poslanec dr. Karol Verstovšek o predmetu: Namen izletnikov raznih nemških društev v slovenske trge. Nastopajo še drugi govorniki. 4. Skupni odhod ob 7. uri na velenjski kolodvor.

Velenje. Domačini se povprašujejo, kdo bo dal prostore za nemško veselico. Rak menda ne bo podpiral te izzivalne nemške prireditve, ko vendar samo od domačinov živi. Bi bilo zelo žalostno, če bi vseeno delal proti domačemu ljudstvu in podpiral te

hujskajoče tujce. Da ne bo kdo rekel, da delamo tem Nemcem in nemškutarjem krivico, opozarjamo na napade lanskega leta, ki so se prigodili pri nas ob času nemške prireditve. V St. Ilju v Slovenskih goricah so tudi napravili Nemci, čeprav je na slovenski zemlji, ob priliki otvoritve Slovenskega doma protidemonstracije. V Celju, ki ima večino slovenskega prebivalstva in je v slovenskem ozemlju, je tudi Slovincem vse prepovedano. Enaka pravica naj bo za vse.

Šmarje pri Sevnici. Čudno, da našim „modrim“ ne gre nobena beseda do srca. Zadnjič smo napravili malo pridigo, ki je bila jako potrebna, a kaj so storili? Vpili so, češ, kaj že sedaj vse piše čez nas ta preklicana „tercijalka“, ne pusti nas več pri miru, ni mogoče več živeti. O ljubi bratci in sestrice, prosimo vas za malo potrpljenja. Veste, človek se mora na svetu vsemu privaditi. Tisto javkanje pa vam itak ne bo nič pomagalo, čeprav začnete še celo kozle preobračati na čast „tercijalkam.“ Tudi mi smo molčali, dokler nismo bili primorani braniti resnico, kajti nimamo nepotrebnega papirja, da bi vam na vsako laž odgovarjali. A kadar pa gre sila že po lestvi navzgor, tedaj vam bo pač tudi naš zvon malo zabrenkal na vašo gluba ušesa. Če ste pa res tako resnicoljubni, vas pa prosimo, da se tudi v javnosti pošteno opravičite. Lepo gotovo ni, da govorite črez nas preč zabukovskimi voznički, kadar dajo kaj za služka, kakor se je to zgodilo ono sredo zvečer tam blizu „Pepce“, ki je pa vse slišala, čeprav dotičniki niso nje opazili. Seveda, ona je sedaj vsega kriva, še menda tega, da je letos taka suša. No, seveda, te suše je res deloma tudi ona kriva, a ne suše na polju, ampak v vaših liberalnih taborih. Vprašamo vas samo: Kaj imate z njo, da že celo s prstom kažete za njo. Je-li vam storila kaj hudega s tem, če se poteguje za mladinsko organizacijo in slovenski jezik? Odgovorite enkrat, če niste sami strahopetci! Pa še nekaj! Govori se tudi tu po Šmarju, da je ona dala lansko leto v časopise neko zakonsko dvojico, da sta se baje stepla pri „bučah.“ Prosimo vas za dokaz in odgovor! Mi se ne pečemo z ničevimi stvarmi, kajti naš namen ni, z vami se prepirati, ampak pridobiti hočemo mladino in jo izobraziti, kolikor se le da. A verjemite pa, da se vaših groženj in besed prav nič ne vstrašimo, čeprav dvigate besno svoje roke proti oni strani, kjer je visok zid. Vedite pa, da ima tudi mrtvi zid ušesa. Tudi njemu ni vsega zaupati, kajti beseda, ki pride enkrat iz ust, se razkropi po zraku. Če pa vam tudi današnji dopis in „pojasnilo“ še ni dovolj zbrihtal vaših glav, vam še tretjič daljšo zagodemo. Do tačas pa zdravi ostanite, da se zopet vidimo. — Resnicoljubkinja.

Loka pri Zidanemmostu. V zadnji številki „Gospodarskega Glasnika“ beremo, da je znani „govornik“ Holz poročal o ustanovitvi naše kmetijske podružnice in povdarjal, da so pri ustanovitvi te podružnice vplivali tudi nagibi, ki niso izvirali iz same potrebe organizacije. Njemu se je poverila naloga, da posreduje pri izvolitvi odbora te nove podružnice. Že dve leti se borimo za ustanovitev te podružnice, g. Holz je moral sam priznati, da smo oddaljeni 20 km od sosednjih podružnic, a vendar se naši prošnji ni vstreglo. Ker to ni dovolil Holz in naši liberalci. G. dr. Benkoviča prosimo, da v Gradcu osvetli „delovanje“ Holza in zahteva, da referirajo o spodnještajerskih podružnicah gospodje odborniki Robič, Mursa ali Thaler, ne pa Holz, ki je ekponent Nar. stranke v Celju in „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani. Dokaz, da ta mož deluje po migljajih iz Celja, je dejstvo, da se je v isti seji, ko se je razpravljalo o naši podružnici, dovolila brez vsakega pogoja ustanovitev podružnice v Polenškaku, kjer hočejo liberalci z isto podpreti propadajoči liberalizem. Nepristransko delo gospodarskega uradnika zahteva, da se onim, ki iz ljubezni do ljudstva za kmečki stan delajo, mečejo polena pod noge, liberalci pa, kojih cilj ni bil nikdar delo za ljudstvo, ampak le liberalna politika, podpira, kaj ne, gospodine Holz?

Kolera.

V Budimpešti so kolero uradno dognali pri treh osebah.

Benetkam se bliža resna nevarnost kolere, ker je ista v okolici jako razširjena, tako, da je umrlo za kolero že nekoliko oseb.

Po Turškem se kolera grozovito hitro razširja, tako da je tekom zadnjih treh dni umrlo več stotin vojakov in tudi mnogo častnikov.

Glasom poročila iz Soluna je obbolelo ondi tekom zadnjih 48 ur 6 oseb, v Skoplju tekom 24 ur 47 oseb, od katerih jih je umrlo 22 in v Monastiru 52 slučajev in 37 s smrtnim izidom.

Listnica uredništva.

Mozirje. Oprostite, ne damo več nobenih izjav, ker smatramo za nas stvar za že končano. Povzroča se samo večja nasprotstva.

Poročilo iz deželne porodnišnice v Zagrebu Naravna **Franc Jožef**-ova grenčica se je mnogokrat in z najboljšim uspehom predpisovala pri porodnicah. Učinek je bil vsakokrat zanesljivo odvedljiv in se lahko smatra **Franc Jožef**-ovo grenčico kot najboljšo odvajalno sredstvo v **otroški postelji**.

Pojasnila o inseratih

daje upravnishvo samo tistim, ki priložijo vprašanje
znamko za 10 vinajev.

Sprejme se takoj

cerkovnik,

ki bi obenem tudi pomagal pri gospodarstvu. Plača po dogovoru. Oženjeni prosilci brez otrok in ki razumejo kako obrt imajo prednost. Natančna pojasnila daje župni urad Dobrna pri Celju. 144

Mlinarski učenec se sprejme pri gospoda Franca Vizjaka umetnem mlinu pri pri Gornjih Črniščinah (Ober Schwarza) blizu Spielfelda. 141

Učenec

z dobrimi šolskimi spričevali, marljiv, se sprejme takoj v trgovini z mešanim blagom Janeza Löschnigga v Šmarju pri Jelsah. 145

BOLNI

na vratu in na pljučah ter astmatiki, ki menite, da je vaša bolezen neozdravljiva, obrnite se na trdko L. Welfsky v Berolinu N., Weissenburgerstr. 79. — Tisoč priznanj je porok velike zdravilne moči. Brošurice na zahtevo zastoj! 140

Odda

se takoj lepo stanovanje tik cerkve, obstoječe iz 3 sob, kuhinje, shrambe, kleti itd., najbolj pripravno za kaknega penzionista. Naslov pri upravnishvu „Straža“. 140

Nnogo denaria

prihrani, kdor si nabavi sukno in modno biago od trdkke

Milica Tomec,

tovarna sukna. Humpolec, Češko.

Vzorci se pošiljajo na zahtevo brezplačno na ogled.

Za potovalno sezono

Kovčki za potovanje! Vseh vrst ročni kovčki iz govejega usnja in bogato zalogo usnatih galanterijskih stvari kakor oprav za konje, jahalne potrebščine itd. priporoča

Rudolf Novak, Maribor

jermenar in sedlar — Grajski trg.

Samo lastno izdelovanje. :

Kjer sta v redu tek, prebava,
Sta telo in duša zdrava!
Torej: Da ne boš bolan,
Vživaj pravi „FLORIAN“

želodčni likér

je pripravil tek in prebavo marsikomu, ki je zaman kupoval draga in neprijetna zdravila!

Ljudska kakovost liter K. 2-40.

Kabinetna kakovost liter K. 4-80.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Dobro rodbinsko kavo

prideži že mali dodatek „pravega Francka“ s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti našel je pravi Franek toli priljubljen sprejem v slehernem gospodinjstvu.

Pijte samo Tolstovrško slatino.

Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Zdravilišče TOPLICE

na Kranjskem belokrajnska železnična postaja
Straža-Toplice.

Akratotherme 36° C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno uspešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim boleznim. Velik kopalni basen, posebne kopeli in motirne kopeli: Jako udobno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdna okolica. Dobra in vredna restavracija.

Sezona od 1. majnika do 1. oktobra.

Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upraviteljstvu kopališča.

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravec v Celju
Gospodska ulica 5.

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast.
koncesionirani vodovodni instalater

Ivan Rebek, Celje

Poljska ulica št. 14.

Se priporoča zadrugam, občinam, korporacijam in zasebnikom za cenjena naročila, namreč za navadne, kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor tudi vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobove itd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasebnike, gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izdelujem vsake vrste tehtnice, tudi premostne (Brückenwagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v popravilo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh vsa v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista točno in solidno, vse po zmernih cenah.

Splošni naslovník

za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Goriško izide koncem leta

Naročila za oglase sprejema in daje pojasnila anončni oddelek trdkke

Pisarna-Universal-agenture

M. MULLEY, v Ljubliani, Sodna ulica 4.

Zahtevajte list Straža!

M. Sabukošek

krojaški mojster v Celju

priporoča svoj

modni salon
za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Slovenci pozor!

Vam ni potrebno naročiti pri tujih trdkkah, ker pri domačem slovenskem urarju dobite vse in dobro blago.

Zahtevajte poseben cenik za birmo.

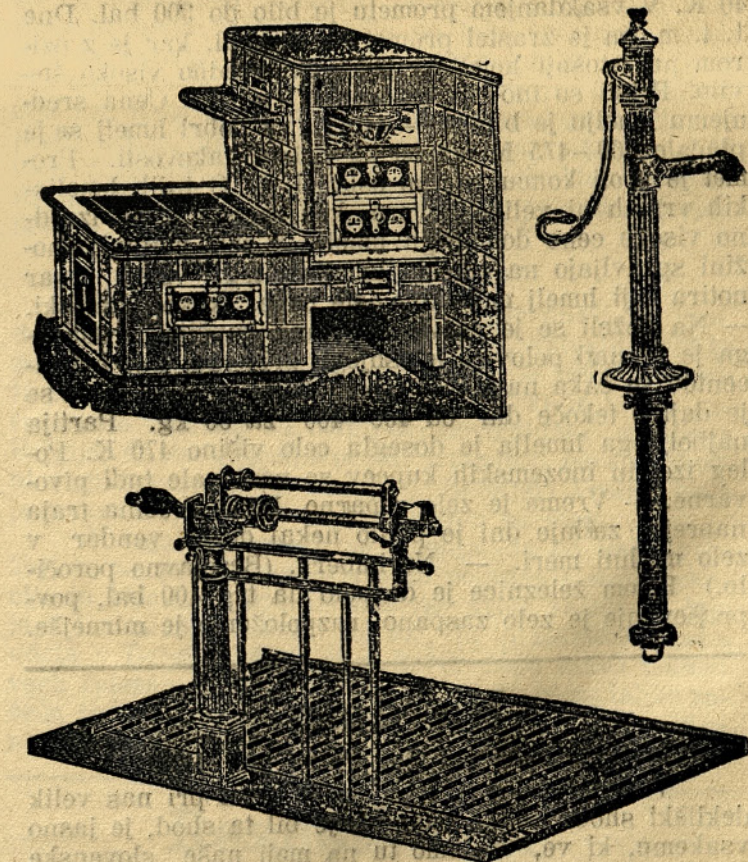
Gramofones slov.ploščami iz najboljših tovarn.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

ROBERT DIEHL

žganiarna
v Celju

priporoča svojo doma žgano
slivovko, tropinovec, vinsko
žganje, brinjevec kakor tudi

štajerski
konjak